

Arrest

nr. 346 718 van 18 mei 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 13 mei 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de beslissing tot vasthouding, genomen op 8 mei 2026 op grond van artikel 74/6 van de wet van 15 december 1980, ter kennis gebracht aan verzoekende partij op dezelfde datum, en vervat in een bijlage 39*bis*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Jonathan DIENI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is niet bevoegd om kennis te nemen van onderhavige vordering.

Immers, artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 74/6, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”*

Dit staat ook expliciet vermeld in de akte van kennisgeving van de bestreden beslissing.

Artikel 72, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt verder

expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad heeft dus dienaangaande geen rechtsmacht.

Verzoekers verwijzing naar artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet, *juncto* artikel 39/82, § 1 van de Vreemdelingenwet, noch de vaststelling dat de bestreden beslissing werd getroffen door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken kunnen hieraan afbreuk doen.

De vernietigingsbevoegdheid van de Raad is algemeen en residuair. Zij is algemeen in die zin dat de Raad de natuurlijke rechter is inzake schorsings- en annulatieberoepen voor administratieve beslissingen in het vreemdelingencontentieux, waarbij alle eenzijdige administratieve rechtshandelingen in principe voor dit rechtscollege kunnen worden bestreden. Zij is echter tegelijkertijd residuair: de Raad heeft immers enkel rechtsmacht indien het geschil niet door de wet aan een ander rechtscollege wordt toegekend. Dit houdt in dat de Raad zonder rechtsmacht is om kennis te nemen van schorsings- en annulatieberoepen voor administratieve beslissingen in het vreemdelingencontentieux wanneer de wet de kennisname van het geschil expliciet aan de hoven en rechtbanken heeft toegewezen. Dit is het geval voor de thans bestreden beslissing. De artikelen 71 en 72 van de Vreemdelingenwet verklaren expliciet de raadkamer van de correctionele rechtbank bevoegd voor betwistingen inzake vrijheidsberovende maatregelen (*cfr. mutatis mutandis* RvS, nr. 252.483 van 20 december 2021).

De vordering is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

M. EKKA